

Pablo Neruda
If you forget me

I want you to know
one thing.

You know how this is:
if I look
at the crystal moon, at the red branch
of the slow autumn at my window,
if I touch
near the fire
the inpalpable ash
or the wrinkled body of the log,
everything carries me to you,
as if everything that exists,
aromas, light, metals,
were little boats
that sail
toward those isles of yours that wait for me.

Well, now,
if little by little you stop loving me
I shall stop loving you little by little.

If suddenly
you forget me
do not look for me,
for I shall already have forgotten you.

If you think it long and mad,
the wind if banners
that passes through my life,
and you decide
to leave me at the shore
of the heart where I have my roots,
remember
that on that day,
at that hour,
I shall lift my arms
and my roots will set off
to seek another land.

But
if each day,
each hour,
you feel that you are destined for me
with implacable sweetness,
if each day a flower
climbs up to your lips to seek me,
ah my love, ah my own,
in me all the fire is repeated,
in me nothing is extinguished or forgotten,

my love feeds on your love, beloved,
and as long as you live it will be in your arms
without leaving mine

Jeśli mnie zapomnisz

Chcę, byś wiedziała jedno
wiesz, o czym mówię:
gdy spoglądam na kryształowo czysty księżyc,
na czerwoną gałąź
powolnej jesieni w mym oknie
gdy dotykam
efemerycznego popiołu z ogniska
albo pomarszczonej belki
wszystko prowadzi mnie do Ciebie
tak, jakby wszystko, co istnieje
zapachy, światło, metale
były łodziami płynącymi
do twych wysp na mnie oczekujących.

A więc,
jeśli po trochu przestaniesz mnie kochać
ja po trochu przestanę kochać Ciebie.

Jeśli pomyślisz, że długie i szalone
jest me życie pędzone wiatrem idei
i zdecydujesz się zostawić mnie na brzegu
serca
gdzie korzenie me,
pamiętaj, że w tym to dniu,
o tej godzinie,
podniosę ramiona, a korzenie me wyruszą
by odnaleźć nową ziemię.

Jednak, jeśli każdego dnia, o każdej godzinie
czujesz się mi przeznaczona
z niezmienną słodyczą,
jeśli każdego dnia kwiat
wspina się do Twoich ust, by mnie odnaleźć,
oh, miłości ma,
oh, moja Ty,
we mnie ogień ten się odnawia
we mnie nic nie gaśnie ani zapomniane nie
jest,
ma miłość syci Twoją, ukochana,
i jak długo żyjesz, tak długo będzie w twych
ramionach
mnie nie opuszczając.

Wisława Szymborska
Dygnitarze z dynastii Sin

Byli słynni z okropnych min.
Gdy mijali źródło czy studnię
Wykrzywiali się paskudnie
Bo od wody woleli gin.

Were famous for horrible whims.
When they were passing a well or a spring
They twisted faces into a horrible thing
Because from water they preferred gin.

Joanna Bąk III year

Mariusz Parlicki
Jazzman i Jazz Jabboree

Nie przyjechał na Jazz Jabboree
Pewien jazzman co przez dżem był chory
Fani jazzu myśleli czemu
On się zatrzał słoikiem dżemu
-Tak zakończył z Jazz Jamboree love story

Did not turn up at the Jazz Jabboree.
Jazz fans considered the problem of the
jazzman
Who was poisoned by this jam, not by a
madman
And thus ends his Jazz
Jamboree love story.

A certain jazzman who was ill because of jam's
story

Maria Wardęga III Ev , A